

[Bilgrav-Nielsen]

redegørelse allerede to måneder efter, at han var tiltrådt, så når hr. Brøndsted i dag antyder, at der har været særlige vanskeligheder for den nuværende minister, er der noget, der tyder på, at det bl. a. skyldes, at den forrige minister ikke har fulgt den sag helt tæt. Men det er rart, at ministeren for offentlige arbejder i sin redegørelse i dag som svar på forespørgslen erkender, at der er store uløste problemer tilbage i postvæsenet. Det er også rart, at ministeren så klart erkender, at det er i postterminalen, at problemerne hovedsagelig er. Jeg synes, det er vigtigt af den simple grund, at der er behov for, at adskillige tusinde postfunktionærer ude over landet hermed har fået at vide, at de ikke er under anklage. Vi er mange mennesker ude over landet, der føler, at postvæsenet i de nære led fungerer fortrinligt, og det er vigtigt, at det også fremstår efter denne debat.

Under debatten for et år siden gav vi udtryk for, at vi anså problemet for at være et komplekst problem, at det er sammensat af mange ingredienser, og at det bl. a. har som årsag, at der inden for postvæsenet er en stor gruppe af de lavest lønnede inden for den offentlige sektor. Det har også noget at gøre med, at det styringssystem, vi har, bevillingssystemet, måske ikke er helt tidssvarende.

Et af de problemer, som stod tilbage efter debatten for et år siden, var den endelige vurdering af selve postterminalens etablering. Ministeren gjorde for et år siden nogle ganske få bemærkninger om den sag, men henviste til, at rigsrevisionen var i gang med en undersøgelse, og at en debat på daværende tidspunkt derfor ikke var mulig.

I dag foreligger rigsrevisionens redegørelse for selve byggeprocessen, og der er, som der plejer at være, en kommentar til denne fra statsrevisorerne. Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til selve byggesagen, for jeg tror, der er en nøje sammenhæng mellem byggesagen og de problemer, som vi nu står med i postterminalen.

Statsrevisionens gennemgang af byggesagen er en gyser, hverken mere eller mindre. Projektet vedrørende den nye postterminal dukker op for første gang i 1960 og er da et projekt til 45-50 mill. kr. I 1980 har vi at gøre med et projekt på 832 mill. kr. Vel er der tale om prisstigninger, men selv når vi omregner prisforøgelserne, er der tale om meget kraftige forøgelser endog i faste priser. Der

er også tale om, at projektet fra at være et projekt på 32.000 m² er blevet til et projekt på 83.500 m² ifølge statsrevisoratet.

Det, jeg synes man skal lægge mærke til, er, at rigsrevisorerne gør den bemærkning, at denne udvikling har fundet sted, og jeg vil gerne citere fra beretningen; det er nr. 4 1979, s. 47:

»De bevilgende myndigheder har gennem hele byggeperioden kun fået summariske oplysninger om udviklingen i det samlede projekt. Efter rigsrevisionens opfattelse burde de meget væsentlige kvalitative og kvantitative ændringer ikke have været iværksat, uden at finansministeriet og finansudvalget havde fået reel og konkret orientering. I beretningen er endvidere fremdraget eksempler på, at styringen af byggeriet ikke i alle tilfælde har været tilfredsstillende.«

Et andet sted i samme beretning gør man opmærksom på, at dette her har fundet sted under forhold, som betegnes som værende »usædvanlig frie« for postvæsenets vedkommende. Man siger, at postledelsen har haft en usædvanlig selvstændig stilling med vidtgående dispositionsfrihed. Det ønsker jeg at trække frem, fordi der også i debatten har været toner fremme om, at postvæsenet har været kørt i for snærende bånd.

Så vidt selve byggeriet, som altså er en skandalesag; det kommer vi ikke uden om. Jeg vil gerne spørge ministeren i dag, om denne revisionsberetning har ført til, at man har gjort sig overvejelser om de fremtidige retningslinjer for et tilsvarende byggeri, og jeg kan henvise til statsrevisorernes ønske om, at noget sådant finder sted; disse bemærkninger gør statsrevisorerne s. 50 i den før citerede beretning.

Så meget om selve byggesagen, som efter vores opfattelse har en nøje sammenhæng med de problemer, man siden har mødt. Jeg skal ikke gentage, hvad andre har været inde på om selve problemstillingen i postterminalen. De undersøgelsesresultater, vi har fået forelagt, kender vi alle, men jeg vil tillade mig at sige, at jeg tror, at vi i selve postterminalsagen står med et meget klart eksempel på, hvad 1960ernes centraliseringsdille har ført med sig. Vi var i en situation, hvor vi troede på, at centralisering gav fordele. Vi var i en situation, hvor det så ud, som om der ville blive stadig større mangel på ar-